

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΑΥΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα ἔτησία Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησία » 14.
Διὰ τὰ δημόσ. ἔ. δημοτ. γραφεῖα » 20.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐγγένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

1880.

Ἔτος παρῆλθε δεύτερον καὶ ἀρχεται τρίτον, ἀφ' ἧς ἡμέρας οἱ Καίσαρες ἡμῶν τὸν Ῥουβίκωνα διεπῆδησαν ἐν ἀλαλαγμοῖς, καὶ διὰ τοῦ Ῥουβίκωνος ἐπανέστρεψαν ἐν κατασχύνῃ, τοῦτο μόνον τὸ τρόπαιον ἀποκομίζοντες, ὅτι τὸ πῆδημά των ἐκεῖνο τὸ Ἑλληνικὸν ἐγέννησε ζήτημα. Ἄλλ' ἐάν ὅλα τὰ γεννώμενα ὁμοιάζον μὲ τὸ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ πῆδηματος γέννημα, ἀναμφιβόλως τὸ τέρας τῶν τικτομένων ἀπάντων ἤθελεν ἦναι πλέον ἐγγύς. Ἐρχομεν λοιπὸν ἐνιαυτοὺς δύο, ἀφ' ἧς τὸ Ἑλληνικὸν τοῦτο ζήτημα ἐγεννήθη, καὶ οὔτε ἐλπίδας περὶ τῆς ζωῆς, οὔτε πεποιθήσιν περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ νὰ σηματοπίσωμεν δυνάμεθα. Καὶ δὲν ἐλπίζομεν μὲν νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ ἀνδρωθῇ, διότι οἱ διπλωμάται μαιευτῆρες ἐκτρομακτικὸν ἐκ τῆς γαστρὸς τοῦ Βερολινείου συνεδρίου ἐξήγαγον αὐτὸ, εὐχόμεθα δὲ νὰ ἀποθάνῃ καὶ νὰ ἐκλίπη μετ' αὐτοῦ καὶ ἡ καθημερινὴ ἡμῶν ἀγωνία, ἐάν ἐξαμβλωματικὸν καὶ οὐχὶ ἀρτιμελές μέλλει ν' ἀποδοθῇ ἡμῖν. Τοιαύτη ἡ εὐχὴ τῶν εὐ φρονούντων, καὶ ἐκεῖνων ὅσοι διορῶσιν ὅτι μὲ τεμάχιον Θεσσαλικῆς ζώνης καὶ μὲ ψυχίον ἠπειρωτικῆς γῆς θὰ βλωμώσῃ τὸ στόμα ἡμῶν καὶ θὰ μᾶς διαχωρίσῃ αἰωνίως τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν μας, τῶν ἐν δάκρυσι καὶ στεναγμοῖς τὸ μαῦρον τῆς δουλείας ψωμί ἐσθιόντων. Αὕτη εἶναι ἡ κατάστασις ἡμῶν ἐξωτερικῶς, καὶ μόνην γλυκεῖαν ἔχομεν παραγορίαν, τὴν ὡραίαν Βασιλικὴν διαβεβαίωσιν, τοῦ ὅτι αἱ σχέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου μετὰ τῶν ἄλλων Κρατῶν εἰσὶ φιλικαί! Οὐαὶ δὲ αὐτοῖς ἐάν ποτε παύσῃ οὐσαὶ τοιαῦται!

Ἄλλὰ μῆτοι ἐσωτερικῶς ἐν πρὸς τὰ πρόσω ἐκάμαμεν βῆμα, ἀφοῦ ἐξωτερικῶς καρκινωθατοῦμεν; Ὅθ' ἦτο λίαν παρήγορον ἐάν, μὴ προβάντες εἰς τὰ ἐμπρός, ἐμένομεν τοῦλάχιστον ὅπου μᾶς εὔρε τὸ παρελθόν. Ἡ ναυτιλία μας ἐσάπη ἐπ' ἀγκύρας, ἡ βιομηχανία ἡμῶν ἐβάδισε καρκινωδῶς, καὶ ἐάν ἡ πάροδος τῶν Ἀνατολικῶν περιπλοκῶν δὲν ἐκλίνει μικρὸν τὸ ἐμπόριον, καὶ προϊόντων τινῶν Ἑλληνικῶν ἢ ὑψώσις δὲν ἐπῆρχετο, ἀναμφιβόλως θὰ ἐπολιόρκει τὰς πόλεις ἡμῶν ἢ πενία καὶ ἡ ἀχώριστος αὐτῇ σύντροφος, ἡ πείνα. Καὶ ἡ μὲν Ἑθνικὴ μηχανὴ, καὶ οὕτως ἀσθενῶς κινουμένη, φαίνεται πως ἔχουσα σημαία ζωῆς. Ἄλλ' ἡ ἄλλη, ἡ Κυβερνητικὴ ἡμῶν κηριαρχία, ἀπὸ ἀβελτηρίας εἰς ἀβελτηρίαν παραπίπτουσα, τὰ μὲν οἰκονομικὰ τῆς χώρας ἡμῶν κατέστησε προβλημα-

τώδη, τὸ δὲ μέλλον τῆς ταλαίνης Πατρίδος ἐν πέδαις οὕτω σιδηραῖς ἐνέκλεισεν, ὥστε οὔτε ὁ Γεωργαντάρας μὲ τὰ σκληρὰ του λόγια, οὔτε ὁ Τσουτσουνάτος μὲ τὰ θηλυκά του νομοσχέδια ἴσχυσαν νὰ διασπάσωσιν αὐτάς.

Καὶ λοιπὸν ἐλεγεία θὰ ψάλλωμεν ἐν ἡμέρᾳ εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν, ἐν ἡμέρᾳ χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης, ἐν στιγμαῖς τυμπάνων καὶ ἀλαλαγμῶν; Καὶ πότε ἄλλοτε, ἐρωτῶμεν, καλλιτέρα δίδεται τῇ δημοσιογραφίᾳ εὐκαιρία νὰ ψάλλῃ καὶ αὐτὴ τὰ ἄλλα ἢ τὴν χαρὰν τῆς παρὰ κατὰ τὴν πρωτοχρονιά; Θέλετε νὰ φενακίζωμεν καὶ νὰ φενακίζόμεθα, ἐν ᾧ ἐν τοῖς παρασκηνίοις καγγάζουσιν ἐπὶ τῇ κομπορρημοσίῃ καὶ κουφότητι ἡμῶν, ὅσοι τὰς φρονίμους παρθένους μιμησάμενοι, καὶ τὰς λυχνίας αὐτῶν ἠτοίμασαν, καὶ ἐλαίου ταύτας ἐπλήρωσαν, καὶ ἤδη ἐν τοῖς γάμοις μετὰ λευχειμονούντων παρακάθινται, ἐνῷ ἡμεῖς, οἱ μαροί, ἐν τῇ σκοτίᾳ καὶ ἔξω τοῦ νυμφῶνος ἐναπομείναντες, τὰς μὲν λυχνίας καὶ τὸ ἐλαίον ἀφῆρηθμεν παρὰ τῶν προμηθεῶν, ἐπιμηθεῖς δὲ ἤδη γενόμενοι, ἐπαῖται πρὸ τῶν βασιλείων τῶν ἰσχυρῶν ἰστάμεθα καὶ τὰς ἰσχνὰς ἡμῶν χεῖρας ἐκτείνοντες, δὲν ζητοῦμεν τὴν μερίδα τοῦ λέοντος, οὐδὲ ἐκεῖνη τῆς ἀλώπεκος, ἀλλὰ τὴν τοῦ κυνός, ἦτοι γυμνὸν κόκαλον, ἐκ τοῦ μόσχου τοῦ σιτευτοῦ, ὃν οἱ πατέρες ἡμῶν ἔθρψαν, καὶ ὃν οἱ ἐργηγοροῦντες καὶ οἱ νήροντες, θύσαντες, ἐν κύκλῳ ἐσθίουσιν. Ἄλλὰ διὰ τί εἰμεθα ἀπαισιόδοξοι, ἡμεῖς οἱ ἐν εὐνομίᾳ ζῶντες, ἡμεῖς οἱ τόσων πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπισήμων ῥητόρων ἀφρονίαν ἔχοντες; Τοῦτο μόνον εἶναι τὸ ἀληθές· ὅτι ἐν ᾧ ἐν λόγοις ἐσμέν ἀνυπερβλητοί, ἐν ἔργοις ἀείποτε πάντων ἀπολειπόμεθα. Καὶ ἐνῷ ἡμεῖς διὰ τὰ βράκη καὶ τὰ ναυάγια τῆς ἐξουσίας ἐρίζομεν, οἱ ἄλλοι τὴν κληρονομίαν καὶ τὴν πατρῶαν ἡμῶν οὐσίαν διαμερίζονται.

Ταῦτα εἶχομεν καὶ πάλιν νὰ εἰπώμεν, ἦτοι οὐδὲν πλέον ἢ ὅ,τι πρὸ ἔτους κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν ἐλέγομεν. Ἐάν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα δὲν σωφρονήσωμεν, μηδὲ περὶ τῶν λυσιτελῶν τῷ Ἔθνει καὶ τῇ Πατρίδι ὀρθῶς βουλευθῶμεν, αὐτὰ ταῦτα, ἦν Θεὸς δίδῃ, καὶ πάλιν μετ' ἐνιαυτὸν ἐνα θὰ ἐπαναλάβωμεν. Οὐαὶ δὲ τοῖς τὰ σώματα κάμνουσιν, ἐάν εἰς τηλικούτον ἀναισθησίας ἔλθωσιν, ὥστε μηδὲ αἰσθῆσιν τοῦ ἑαυτῶν πάθους νὰ ἔχωσι· διότι ἀληθῶς οἱ τοιοῦτοι εἰς ἀνήκεστον περιηνήχθησαν μελαγχολίας βαθμῶν.

Τοῖς δὲ φίλοις συνδρομηταῖς τῆς «Πανοπίης», ὅσοι τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καλωσύνην ἔχουσι νὰ συντελώσιν εἰς τὴν ἐκδοσὶν αὐτῆς, εὐχόμεθα νὰ διέλθωσι τὸ νέον ἔ-

τος κακῶν μὲν ἀπάντων ἀμιγῆς, εὐδαιμονίας δὲ καὶ ἀλβιότῃτος ὅσης μεστόν, διότι ἐν τούτοις καὶ μόνοις ἔγκριται ἡ λεγομένη ἀνθρωπίνη καὶ ἐπίγειος εὐτυχία! Εἶθε.

Βουλὴ.

Συνεδρίασις τῆς 18ης Δεκεμβρίου.

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προλαβούσης συνεδριάσεως.

Τρικούπης. Ὑποβάλλει ἔγγραφα τινὰ, σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις αἰτίνες ἐγένοντο πρὸς συνομολόγησιν τοῦ δανείου τῶν 60,000,000. — **Μπουφίδης.** Ἐπερωτᾷ τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας περὶ τινῶν βοηθῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων Λεβαδείας διαμενοντῶν ἐνταῦθα. — **Ἀυγερινός** (ὑπουργὸς παιδείας). Δίδει ἐξηγήσεις τινὰς περὶ τούτου. — **Κουμουνδοῦρος.** Παρακαλῶ νὰ ψηφισθῇ εἰς ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ μὴ ἀποστολῆς δικαστικῶν ἀντιπροσώπων εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἐπαρχιακῶν συμβούλων. — Ἐπιψηφίζεται τὸ νομοσχέδιον εἰς ἀνάγνωσιν ἀνεπιτηρήσεως. — **Θ. Δηλιγιάννης.** Ἐπειδὴ πιθανόν μετὰ τὴν 25 Δεκεμβρίου νὰ μὴ συνεδριάσῃ τὸ σῶμα, ἀναγκάζεται ἡ κυβέρνησις νὰ υποβάλλῃ εἰς τὴν ἐγκρισιν τῆς βουλῆς πρὸ τῆς περατώσεως τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος τὰ ἐξῆς νομοσχέδια: 1) περὶ τῶν μέσων κατὰ τῆς νόσου φυλλοξήρας· 2) περὶ ἀναστολῆς τοῦ προξενικοῦ νόμου· 3) περὶ χορηγήσεως ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως δρ. 250,000· 4) περὶ διαθέσεως ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἐλατομμυρίου εἰς χρῆσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1879 καὶ 5) περὶ χορηγήσεως πιστώσεως ἴσης πρὸς τὰ 2/12 τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιόντος ἔτους διὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον. — Συνεχίζων ἀκολουθῶς τὴν χρεοσίνην ἀγόρευσίν του ἐξετάζει τὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος καὶ ἀποκρούει τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Τρικούπης ἐπιρριφθείσας κατὰ τῆς κυβερνήσεως αἰτιάσεις καὶ μομφὰς. Κατὰ τὸ 1878, λέγει, ἐγερθείσης ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως, ἡ βουλὴ ἐκείνη ἀπεφάνθη ὅτι ἐπιδοκιμάζει τὴν πολιτικὴν ἡμῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων. Ἄλλ' ἔχοντες πλήρη τὴν πεποιθήσιν, ὅτι ἀείποτε ἐπολιτεύθημεν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος καὶ ἐνηργήσαμεν ὅτι ἦτο δυνατόν ἀνθρωπίνως νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος, δὲν διατάζομεν ποσὸς ν' ἀποκρούσωμεν τοὺς ἰσχυρισμοὺς καὶ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιπάλων ἡμῶν καὶ τὰς ἐναντίον μας ἐπιρριφθείσας κατηγορίας, αἱ εἶχον τὴν καλοσύνην καὶ ἡδὴ νὰ ἐπαναλάβουν οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὴν παροῦσαν κυβέρνησιν. Ἡ θεωρία, λέγει, ἦν σαφὴς ἀνέπτυξε χθὲς ὁ κ. Τρικούπης περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑλλάδος στήριζομένη ἐπὶ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν χριστιανικῶν φυλῶν τῆς Ἀνατολῆς δὲν εἶναι νέα, εἶναι πολὺ παλαιὰ τὴν ἡσπάζετο καὶ τὴν ὑπεστήριζεν ὁ μακαρίτης Δεληγεώργης ὑποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ κοινοβουλίου τῆς Ἑλλάδος. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθὲς τὸ ῥῆθὲν ἐνταῦθα ὅτι τὰ μέλη τῆς οἰκουμένης κυβερνήσεως διεφώνουν εἰς πολλὰ. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅπως ἐκθέσῃ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει τὰ ζητήματα ἐφ' ὧν καὶ μόνον διεφώνησαν οἱ ὑπουργοὶ τοῦ οἰκουμένου ὑπουργείου. Μετὰ τὰ ἀποτελέσματα, λέγει, ἄπερ ἐπῆνεγκεν ὁ ῥωσσοτουρκικὸς πόλεμος κατὰ τὰς ἀποφάσεις, αἱ ἔλαβεν ἡ Εὐρώπη μετὰ τὸν πόλεμον τοῦτον βεβαίως ἐὰν εἶξεν ὁ πρῶτος ἀσπασάμενος τὴν πολιτικὴν ταύτην θὰ τὴν ἐγκατέλειπεν ὡς ἀσύμφορον τῇ Ἑλλάδι. Ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἑλληνικοῦ σύμπαντος ὀφείλει νὰ ἐπιδείξῃ τὴν αὐξήσιν καὶ ἐπίρρωσιν τῆς, διότι τότε μόνον δύναται νὰ ἔλθῃ εἰς ἰσορροπίαν πρὸς τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ βιούσας φυλάς.

— Δικαιολογεῖ ἀκολουθῶς τὴν ἐν Βερολίῳ πολιτικὴν, ἣν ἡκολούθησεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος. Μὰς κατηγοροῦσαν, λέγει, ὅτι δὲν ἐπιέσαμεν τὰς δυνάμεις νὰ εὐεργετήσουν ἅπαντας τοὺς ἑλληνικοὺς πληθυσμοὺς. Ἄλλ' ὡς εἶχον τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ μόνη πίεσις ἣτις ἠδύνατο νὰ ἐξασκηθῇ ἦν ἡ ἀπειλὴ τῆς Ἑλλάδος ὅτι ἤθελεν ἐξεγεῖραι τὰς συνταχθείσας ἑλληνικὰς ἐπαρχίας κατὰ τῆς Τουρκίας. Ὁ φόβος δὲ νέας περιπλοκῆς ἕνεκα τῆς ἀπειληθείσης ἐξεγέρσεως ταύτης ἠνάγκασε τὴν Εὐρώπην νὰ ὑποσχεθῇ ἴσα πλεονεκτήματα τοῖς ἐπαναστατήσασιν ἑλληνικοῖς λαοῖς πρὸς τοὺς μετασφῆντας τοῦ ῥωσσοτουρκικοῦ πολέμου λαοὺς κατὰ τὴν ἐν Βερολίῳ συνδιάσκεψιν. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο, ἡ Εὐρώπη ἀπεφάνθη περὶ προσαρτήσεως τῶν δύο ἐπαρχιῶν τῇ Ἑλλάδι. Ἡ δὲ ἀπόφασις αὕτη τῶν δυνάμεων ὅσον καὶ ἂν προσπαθῶσι τινὲς νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὴν ἀλλοίαν ἐρμηνείαν, ὅσον καὶ ἂν πειρῶνται νὰ ἐλαττώσωσι τὴν ἀληθῆ αὐτῆς βαρύτητα εἶναι σοβαρὰ τῶν δυνάμεων πράξις καὶ ἀναγκαιῶς ἐφαρμοστέα, διότι ἐν ὄψῃ ἡ Εὐρώπη ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ μὴ ἐπίλυσις τοῦ δημιουργηθέντος ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος δύναται νὰ ἐπενέγκῃ νέαν ἀνάφλεξιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἔχει συμφέρον νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἄρσιν τοῦ αἰτίου νέας διαταράξεως τῆς εἰρήνης. Εἶτα δικαιολογεῖ τὰς γενομένας μεταξὺ τῶν ἑλλήνων καὶ τούρκων διαπραγματεύσεις, ἰσχυρίζομενος ὅτι δὲν ἠδύνατο ἡ Ἑλλὰς νὰ πράξῃ ἄλλως. Αἱ διαπραγματεύσεις διεγράφησαν ὑπὸ αὐτῆς τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου. Ἀπεστείλαμεν λοιπὸν ἐπιτροπὴν εἰς Πρέβεζαν ἣτις διέκοψε τὰς διαπραγματεύσεις. Ἀκολουθῶς τῇ αἰτήσῃ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως ὤρισαν τὴν συγκρίτησιν νέας συνδιασκέψεως τῶν ἐπιτροπῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπως ἐπαναλάβωσι τὰς διαπραγματεύσεις ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἀπὸ λοιπὸν αἱ δυνάμεις αὐταὶ ὤρισαν τὴν δικονομίαν, οὕτως εἰπεῖν, τῆς διεξχωγῆς τῶν διαπραγματεύσεων ἡδυνάμεθα ἡμεῖς νὰ ἀποκρούσωμεν τὸν τρόπον τοῦτον τὸν ὑπὸ τῶν δυνάμεων διαγραφέντα; Ἡ κυβέρνησις, λέγει, φρονεῖ ὅτι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ὁμοφύλων ἡμῶν τὸ μόνον κατάλληλον μέσον ἔσται ἡ αὐξήσις καὶ ἐπίρρωσις τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην δὲν ὤκησε νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὰς εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις. Ὡς πρὸς τὴν λύσιν δὲ τοῦ ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος δὲν δύναμαι, λέγει, νὰ ὀρίσω τὸν χρόνον καθ' ὃν γενήσεται αὕτη, δύναμαι ὅμως νὰ διαβεβαιώσω τὴν βουλὴν ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ οὗτος. Οἱ νομιζοντες δὲ ὅτι διὰ τῶν ἐπιρριπτομένων καθ' ἐκάστην ἐναντίον ἡμῶν καὶ ἐκτοξευομένων αἰτιάσεων περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος ὠρελοῦσι τὴν πατρίδα πλανῶνται πλάνην οἰκτράν. Τὰ κόμματα, λέγει, εἶναι ὠρέλιμα ὅταν ὁρμῶνται εἰς τὰς σκέψεις καὶ ἐνεργείας τῶν ἐκ τοῦ κοινού συμφέροντος. — **Κουμουνδοῦρος** (πρωθυπουργός). Ἀρχόμενος τοῦ λόγου τοῦ φέγει λέξει τινὰς καὶ θεωρίας, ἐξενεχθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ἰακωβάτου κατὰ τῆς θρησκείας καὶ κατὰ προσώπων ἀνευθύνων καὶ σεβαστῶν. Ἐρρήθησαν, λέγει, πούλλα περὶ οἰκουμένης κυβερνήσεως. Ἀδιαφορῶ τί πράττουν οἱ ἄλλοι ὑποκρίπτοντες τὸ φρόνημά των· ἐγὼ νομίζω, ὅτι πανταχοῦ καὶ πάντοτε δύναμαι νὰ λέγω ὅτι φρονῶ. Διακηρύντω λοιπὸν ἐνώπιόν σας, ὅτι ἡ γνώμη μου ἐν τῇ οἰκουμένῃ ἦτο ὅχι ἀπραξία. Ἀκολουθῶς δικαιολογεῖ τὴν ἀνάγκην, εἰς ἣν εὐρέθη ἡ κυβέρνησις νὰ κηρύξῃ τὴν λήξιν τῆς ἐκτάκτου συνόδου, ἀφ' αὐτῆς ἡ ἀντιπολίτευσις ἐδημιούργησε τὴν ἀνάγκην ταύτην, θέισα ζήτημα ἐμπιστοσύνης καὶ μὴ δυναθεῖσα κατόπιν νὰ σχηματίσῃ κυβέρνησιν. Ἡκούσατε, λέγει, κύριοι βουλευταὶ, μυρίας συκοφαντίας καὶ βύβρις. Ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι οὐδένα νόμον παρεβιάσαμεν ὅτι εἰργάσθημεν ὑπὲρ τοῦ κοινού

συμφέροντος. Διὰ τοῦτο ζητοῦμεν νὰ μᾶς εἴπητε διὰ τῆς ψήφου σας ἐάν ἐπέσιθτε εἰς τὰς διαδοθείσας συκοφαντίας; ἢ ἔχετε πεποιθήσιν εἰς ἡμᾶς. Ἀναπτύσσει ἀκολούθως τὰ μετὰ τὴν οἰκουμένην γεγόμενα καὶ τὰς ταραχάς, αἰτινες συνέβησαν, λέγων, ὅτι εἰς πάντας τοὺς κινδύνους καὶ τὰς συμφορὰς μόνον τὸν κ. Ζαΐμην εἶδε πλησίον του, οὐδέποτε δὲ τὸν κ. Ἄθ. Πετμεζᾶν καὶ Λημβάρδον, οἵτινες μόνον ὕβρεις εἶναι συνειθισμένοι νὰ ἐκπέμπωσιν. — Εἶτα ἀφηγεῖται τὰ τῆς ἐξόδου τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἐξεγερθείσης ἐπαναστάσεως καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἐπῆλθον ἐκ τούτων. Ἡ εἰσοδος τοῦ στρατοῦ, λέγει, συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ καθιερώσῃ ἀπέναντι τῆς Εὐρώπης τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δικαιώματα. Ἡ δὲ ἐπανάστασις, ἥτις ἦτο ἀπόρροια τῶν εὐγενῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας αἰσθημάτων τῶν ἐλευθέρων καὶ δούλων ἑλλήνων, ἦλθεν ἐπικουρὸς πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων μᾶς ὑπὸ τῶν δυνάμεων ἀκολούθως μέμφεται τοῦ κ. Ἀριστ. Οἰκονόμου διὰ τὰς ἐξεγερθείσας ὑπ' αὐτοῦ γνώμας κατὰ τῆς κυβερνήσεως, αἰτινες ἐπ' οὐδεμιᾷ βάσει στηρίζονται.

Μὲ τὸν κ. Τρικούπην, λέγει, οὐδέποτε διερωτήσαμεν οὔτε κατὰ τὸ 1865 οὔτε κατὰ τὸ 1867 οὔτε ἄλλοτε. Καὶ μοι λαταῦτα ὁ κ. Τρικούπης λυσσῶδῶς ἐπιπίπτει καθ' ἑκάστην ἑναντίον ἡμῶν. Ἐὰν διιττάμεθα κατὰ τὰ ἀρχὰς καὶ ἰδέας βεβαίως ἢ μετριοπάθεια θὰ ἐπεκράτει ἐν ταῖς συζητήσεσι καὶ ἡ πάλη θὰ ἦτο εὐγενής. Τώρα λοιπὸν ἐννοῶ τὸν λόγον δι' ὃν ὁ κ. Τρικούπης καταφέρεται ἑναντίον ἡμῶν εἶναι πᾶσι συμπερόντων καὶ πάλη τοιαύτη εἶναι ἀμείλικτος, ἀδυσώπητος. — Μᾶς κατηγοροῦσαν λέγει, διὰ τὰς ἐκλογὰς χωρὶς νὰ δυνήθοιν νὰ φέρουν οὐδεμίαν ἀπόδειξιν στηριζομένην ἐπὶ τῶν πραγμάτων. Ἐρωτῶσιν καὶ διεμαρτύροντο, ὅτι μετεθέσαμεν 10 ἢ διαρίσαμεν 5 ὑπαλλήλους. Καὶ ποῖοι κύριοι φωνασκοῦν; ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνεργήσαντες ἄλλοτε ἐκλογὰς ἐνήργησαν ἐν διαστήματι 15 ἡμερῶν χιλίας μεταθέσεις καὶ διορισμούς. Ἡμεῖς βεβαίως ἐνεργήσαμεν μεταθέσεις ὑπαλλήλων ἀλλὰ ταύτας τὰς ἐνεργήσαμεν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μὴ γείνη οὐδεμίαν ἐπέμβασις. Μάρτυς ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ αὐτὸ τὸ κοινοβούλιον. Μᾶς κατηγοροῦσαν ὅτι εἰχομεν ὑπουργοὺς ὑποψήφιους καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τούτου ἐπικυλοῦνται μόνον τοὺς διορισμούς; ἀλλ' ἀρκοῦν κύριοι 5 ἢ 10 διορισμοὶ ἐς μᾶς ἐπαρχίαν νὰ μεταβάλλουν τὸ φρόνημά της. — Ἀλλὰ τότε τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη, ἐνεργήσαν 2,000 διορισμούς, ἔπρεπε νὰ κατορθώσῃ νὰ ἔχῃ ἑκατὸν τοῦλάχιστον φίλους βουλευτάς; πλὴν δυστυχῶς μόνον 18 κατόρθωσε νὰ συγκεντρώσῃ. Ἡ κυβέρνησις, λέγει, παλαίει κατ' ἀντιπολιτεύσεως συστολῆς, γρυχίαις καὶ ὕβριστικῆς, κατ' ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις νομίζει, ὅτι μόνον διὰ δολοφονίας δύναται νὰ λυτρωθῇ ἀπ' ἡμῶν. Διὰ τοῦτο ἡ πάλη εἶναι δυσχερὴς καὶ ἀηθής. Ἀφηγεῖται κατόπιν τὰ τῆς συνομολογήσεως τοῦ δανείου τῶν 60,000,000 ἔς ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κυβέρνησις προτίμησε τοῦ συνομολογήσαντος τὸ δάνειον κεφαλαιώχους, διότι οἱ ὄρι οὗ; προέτειναν οὗτοι ἦσαν οἱ μᾶλλον σύμφοροι καὶ ἐπωφελεῖς τῷ δημοσίῳ. Ἐγὼ, λέγει, ὁμολογῶ ὅτι ἠεθάνθην λύπην διὰ τὴν ζημίαν 70,000 δραχ. ἃς ὑπέστη ὁ ἀγαθὸς φίλος μου κ. Νάξος; ἐν ταῖς ἐνεργείαις του πρὸς συνομολογήσιν τοῦ δανείου καὶ μοι ταῦτα δὲν ἠδυνάμην νὰ προτιμήσω αὐτὸν, ἀφοῦ οἱ ἄλλοι κεφαλαιῶχοι ἐπραγματοποιούουν ἐπωφελεστοτερον τὸ δάνειον. — Μᾶς κατηγοροῦσι διὰ τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ; ἀλλὰ μήπως αἱ ἐκτακτοὶ ἀνάγκαι, δι' ἃς ἐδαπανήθησαν τὰ χρήματα, δὲν εἶναι τοῖς πᾶσι γνωσταί; Βεβαίως δὲν ἠδυνάμεθα ν' ἀφήσωμεν τὴν κυβέρνησιν ν' ἀποθάνῃ ἐξ αἰτίας καὶ διὰ τοῦτο πρὸς πληρωσιν τῶν ἀναγκῶν μετεχειρίσθημεν χρήματα τοῦ δανείου. — Ἀκολούθως ἀποκρούει πᾶσα τὰς ἐκτοξευθείσας ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως αἰτιάσεις

κατὰ τοῦ ὑπουργείου. — Αὐριον θὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὸν λόγον τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κουμουνδούρου. — Μετὰ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ὠμίλησαν διάφοροι βουλευταί. Φιλοφροῦντα; γενομένης ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐμπιστοσύνης ἢ κυβερνήσεως ἐκέρδισε διὰ ψήφων 99 κατὰ 71 ἐπὶ 176 ψηφοφορησάντων ἀρνηθέντων ἔξ. — Τὰ ἀκροτήρια ἐχαιρέτησαν διὰ χειροκροτημάτων παρατεταμένων.

Ὁ λόρδος Δήμαρχος τοῦ Λονδίνου, τηλεγραφικῶς παρεκάλεσε πάντας τοὺς Δημάρχους τῶν διαφόρων τῆς Εὐρώπης Κρατῶν, νὰ συμμερισθῶσι μετὰ τῶν συνδημοτῶν των τὰ ἐπὶ τῆς τεσσαρακονταετηρίδι τοῦ Σίρ Ρολλάνδου Χίλλ, εἰσηγητοῦ τοῦ δωδεκαλέπτου γραμματοσήμου ἐν Ἀγγλίᾳ, τελούμενα μνημόσυνα, καὶ ἐκφράσῃ τὰς πανδύμους συμπαθείας αὐτῶν ὑπὲρ τῆς μνήμης τοῦ ἐξόχου τούτου πολίτου. Καταχωρίζομεν δὲ ἐνταῦθα τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης διαμειφθέντα τηλεγραφήματα, ἅτινα ὁ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀξιότιμος διευθυντῆς τῶν Ἀνατολικῶν τηλεγράφων κ. Γ. Μπίννης, ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως, καὶ νὰ δεχθῇ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπάντησιν.

(Μετὰ φρασίς).

ΣΥΡΟΣ τὴν 10 Ἰανουαρίου 1880.

Κύριε Δήμαρχε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἐσωκλείσω ὑμῖν ἀντίγραφον ἑνὸς τηλεγραφήματος, ληφθέντος νῦν παρὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν, διὰ τοῦ ὁποῦ ὁ Δήμαρχος Λονδίνου ἐπιθυμῶν νὰ μνημονεύσῃ τὴν τεσσαρακονταετηρίδα τῆς ψήφισεως τοῦ δωδεκαλέπτου γραμματοσήμου, εἰσαχθέντος παρὰ τοῦ ἀποβιάσαντος Σίρ Ρολλάνδου Χίλλ, καλεῖ ὅλους τοὺς Δημάρχους, παρ' οἷς ὑπάρχει τηλεγραφικὸς σταθμὸς τῆς Ἐταιρίας ἡμῶν, ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τὴν πρόσκλησιν, ἥτις τοῖς γίνεται κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, καὶ νὰ ἐκφρασθῶσι διὰ μιᾶς ἀπαντήσεως, ἥτις θέλει σταλῆ πᾶραυτα εἰς Λονδίνον, δωρεάν, διὰ τῶν ἡμετέρων ὑποβρυχίων καλωδίων.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἤμαι, Κύριε Δήμαρχε,

Εὐπειθέστατος

(ὕπογρ).

Γ. Π. ΜΠΙΝΝΗΣ.

Κύριον Δ. Βαφιαδάκη, Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως κτλ. κτλ. κτλ.

(Μετὰ φρασίς).

ΣΥΡΟΣ, τὴν 10 Ἰανουαρίου 1880.

Μπίννεϋ

Σύρον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Σάββατον, Ἰανουαρίου 10 1880.

Ὁ Δήμαρχος Λονδίνου διὰ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐταιρίας τῶν Ἀνατολικῶν Τηλεγράφων παρκαλεῖ τὸν Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως, ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ ὑποσπρήξῃ συμπαθῶς μετὰ τῶν συνδημοτῶν αὐτοῦ τὸ ἔργον ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς Λονδίνου ἐκλεχθείσης, ἵνα, ἐπὶ τῇ τεσσαρακονταετηρίδι τῆς ψήφισεως τοῦ δωδεκαλέπτου γραμματοσήμου τιμήσῃ τὴν μνήμην τοῦ προτείναντος αὐτὸ Σίρ Ρολλάνδου Χίλλ, καὶ προκαλέσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ ἀλληθινὸς ἐγκώμιον, στηριζόμενον εἰς τ' ἄ-

πειρα ἐμπορικά, διανοητικά καὶ κοινωνικά ἀγαθὰ, ἃ ἐ-
δαψίλευσεν εἰς τὸν κόσμον ἐν γενεῇ τῷ μέτρῳ τούτῳ.
Ἀπάντησις εἶναι δεκτὴ ἐλευθέρᾳ τέλους ἐντὸς τῆς
σήμερον.

Ἀριθ. 5,487.

Ἐν ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ, τῆ 29 Δ/βρίου 1879.

Ἀξιότιμὲ Κύριε Γ. Μλίη,

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑμετέρας ἐπιστολῆς λαμβάνω τὴν
τιμὴν νὰ ἐσωκλείσω ἐν τῇ παρούσῃ τηλεγράφημά μου
πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Λονδίνου, δι' οὗ μετὰ πάντων
τῶν συνδημοτῶν μου συμμεριζόμενος τὰ ἐν τῇ μεγα-
λουπόλει ἐκείνῃ τελούμενα μνημόσυνα τεσσαρακονταε-
τηρίδος ὑπὲρ τοῦ ἐφευρετοῦ τοῦ δωδεκαλέπτου γραμμα-
τοσήμου, Σίρ Ῥολλάνδου Χίλλ, παρακαλῶ ὅπως εὐαρε-
στούμενοι διαβιβάσῃτε αὐτὸ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον.

Διατελῶ μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως

Ὁ Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως
Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

Ἀριθ. 5,487.

Ἐν ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ, τῆ 29 Δ/βρίου 1879.

Κύριον Δήμαρχον Λονδίνου.

Συμμεριζόμενος μετὰ πάντων τῶν συνδημοτῶν μου
τὸ ἐν τῷ Δήμῳ ὑμῶν τελούμενον διεθνὲς μνημόσυνον
τεσσαρακονταετηρίδος, εἰς μνήμην τοῦ ἐπινοήσαντος τὸ
δωδεκαλέπτον γραμματόσημον ἐξόχου πολίτου Σίρ Ῥολ-
λάνδου Χίλλ, καὶ γενομένου αὐτῷ αἰτίου ὑψίστης τῇ
ἀνθρωπότητι εὐεργεσίας, συγχαίρω ὑμῖν, κ. συνάδελφε,
καὶ τῇ ἀξιοτίμῳ ἐπιτροπῇ, τῇ ἀναδεξαμένη τὴν τέλεσιν
τοῦ μνημοσύνου τούτου διὰ τὰς ἐξαιρέτους τιμὰς, ἃς
προσφέρετε τῷ αἰοδίμῳ ἐφευρετῇ τοῦ γραμματοσήμου,
καὶ διατελῶ μεθ' ὅλης τῆς εἰς τὸ ἄτομον ὑμῶν προση-
κούσης ὑπολήψεως.

Ὁ Δήμαρχος Ἐρμουπόλεως
Δ. ΒΑΦΙΑΔΑΚΗΣ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Διεδόθη πρό τινος ἐν τῇ πόλει ἡμῶν μετὰ πολλῆς ἐπιτά-
σεως καὶ ἐπιστεῦθι ὑπὸ πολλῶν ὅτι πρόσωπον ἀξιοπίστον
καὶ σημασίας οὐχὶ τυχοῦσης, διεμήνυσεν ἐνταῦθα, ὅτι ὁ ἀ-
ξιοτίμος βουλευτὴς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Στέφανος
Σκουλούδης, μεταμεληθεὶς, οὐδὲν ἐξ ὧν ὑπεσχέθη εἰς τὸν
Δῆμον ἡμῶν θέλει ἐκτελέσῃ. Εἰς ἀπόκρουσιν τῶν ψευδῶν
διαδόσεων τούτων δημοσιεύομεν νῦν περὶ τοῦ ἀντικειμένου
τούτου ἐπιστολὴν τοῦ κ. Σκουλούδη, ἀπάντησιν οὖσαν ἐτά-
ρας ἐπιστολῆς τοῦ κ. Δημάρχου Ἐρμουπόλεως, δι' ἣς προ-
καλεῖτο νὰ δηλώσῃ τοὺς ἄνους ὑφ' οὗ θέλει παράσῃ τῷ
Δήμῳ τὸ παρ' αὐτοῦ ὑπεσχρημένον δάνειον, καὶ ἐξ ἧς κατα-
φαίνεται ὅτι οὐ μόνον δὲν μετημελήθη ὁ κ. Σκουλούδης, ἀλ-
λὰ καὶ εὐχεται νὰ δοθῇ ὡς τάχος πέρασ εἰς τὴν ὑπόθεσιν
τῶν λιμενικῶν τῆς νήσου ἡμῶν. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι μετὰ τὴν
δημοσίευσιν τῆς ἐπιστολῆς ταύτης οὐτε ὁ ἐν Ἀθήναις ἀξιο-
τίμος κύριος, οὐτε οἱ ἐν Σύρῳ εὐπίστοι θὰ διαδίδωσιν ἐν τῷ
μέλλοντι τοιαύτας εἰδήσεις.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 25 Δ/βρίου 1879.

Κύριε Δήμαρχε,

Ἐγκαίρως ἔλαβόν τῆς ἐπιστολάς, δι' ὧν με ἐτιμήσατε,
καὶ ἐν αἷς μετ' εὐχαριστίας εἶδον ὅτι ὁ ἄλλος Ἐρμουπόλεως

ἀπεδέχθη κατ' ἀρχὴν τὴν προσφορὰν τοῦ δανείου ἐκ φορέων
800,000, ἃν ἐποίησα αὐτῷ.

Εἰς τὸν κύριον Μίωνα Μπογιατζόγλου, ὅστις εὐρεστί-
θη νὰ δεχθῇ νὰ με ἀντιπροσωπεύσῃ, παροχον ἤδη πλήρη
ἐξουσίαν ὅπως συνεννοθῇ μεθ' ὑμῶν περὶ πάντα λεπτομέ-
ρειαν τοῦ εἰρημένου δανείου. Ἐπομένως εἰς ὑμᾶς τοῦ λοιποῦ
ἐναπόκειται νὰ δώσῃτε ὅσον ἔεσσι τάχιστα πέρασ εἰς τὴν ὑ-
πόθεσιν ταύτην ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Δήμου ἡμῶν.

Διατελῶ μετὰ πάσης τιμῆς

Ὁλως ὑμέτερος

ΣΤΕΦ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ.

Πρὸς τὸν κ. Δημήτριον Βαφιαδάκην,
Δήμαρχον Ἐρμουπόλεως.

— Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας ἀπὸ τῆς πρωτευούσης
πληροφορούμεθα ὅτι παρητήθησαν οἱ ὑπουργοὶ Δελχιάνας
καὶ Αὐγερινός, ἀλλὰ παρεκλήθησαν νὰ ἐνεργῶσι τὴν ὑπηρε-
σίαν μέχρι τοῦ νέου ἔτους, ὅτε ὀριστικῶς ἀντικαθίστανται.
Διάδοχοι λέγονται πολλοὶ, ἐξ ὧν ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος
θεωρεῖται ὁ βεβαιότερος διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν.

— Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλοπτώχου Ἐται-
ρίας Ἐρμουπόλεως, ἕνεκα τῆς μὴ μέχρι τοῦδε ἐκποιήσεως
τῶν γραμματίων τοῦ ἐφετεινοῦ αὐτῆς λαχείου, οὗ ἡ ἐκκύ-
βευσις ἐμελλε νὰ γείνη σήμερον, ἀνέβαλε τὴν ἐκκύβευσιν ταύ-
την εἰς τὰς 24 τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου, ἡμέραν Κυριακήν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΚΟΜΨΟΤΑΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ μετὰ πολλῶν χε-
ρωματισμένων ὠραίων εἰκόνων, κατὰλληλα, ὡς
δῶρα τοῦ νέου ἔτους διὰ τοὺς παῖδας, πωλοῦνται
εἰς τὸ ἐνταῦθα βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Εὐθυμίου
Πολιτάκη.

ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ.

Ὁ κ. Βασίλειος Σάββας ἐκόμισεν ἐξ Ἀθηνῶν ὡ-
ραιότατους ἡμεροδείκτας, εἰς φύλλα συνδεδεμένους,
ὧν ἕκαστος περιέχει τὴν ἡμέραν τῆς σελήνης, τὴν
ῶραν ἀνατολῆς καὶ δύσεως τοῦ ἡλίου καὶ τὴν νέαν
χρονολογίαν, πωλῶν αὐτοὺς εἰς εὐθνητοτάτην τιμὴν,
ἧτοι πρὸς δραχ. 1 καὶ 30 0/0 τῆς Β. διατιμήσεως.
Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀγοράσωσι τοιοῦτους ἀποταν-
θήτωσαν πρὸς τὸν ἔλιον.

ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1880.

Μικρούς μᾶς εἶρε, καὶ μικρούς μᾶς ἀποχαιροῦσι:
Τὸ Ἔτος, ὅπερ σήμερον κατέρχεται εἰς τὸ μνήμα . . .
Ἄλλ' ἡ ψυχὴ μᾶς πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν ἐλπίζει!
Τὸ μέλλον ἐκλαμβάνομεν ὡς ἰδικόν μας κτήμα.
Κ' ἐνθ' παύεται ὁ καιρὸς καὶ βέουσιν οἱ χρόνοι,
Ἐμ. πρὸς χωροῦσιν οἱ λαοὶ, κ' ἡμεῖς ὀπίσω μόνοι.

Ἄλλοίμονον! Θεήλατος κατὰρα μᾶς βαρύνει,
Κ' εἰς νάρκης λίμνην πλέομεν ὄχθοι, μεμαραμένοι!
Κλαγγὴ πολέμου τὰς ψυχὰς ὡς πάλαι δὲν ἠθύνει·
Φιλοπρωτία ταπεινὴ τὸ αἶμά μας φλεγμαίνει,
Καὶ πᾶσα σκέψις εὐγενής, πᾶν αἰσθημαζῶπνῶται·
Πυγμαῖοι εἰς ἔργα πάντοτε κ' εἰς λόγους Δουκιχῶται.

Ἦ! ἐντροπὴ ἐπαίτιδα νὰ τείνωμεν τὴν χεῖρα!
Ἡ χεὶρ μας πάντοτ' ἔπρεπε τὸ ὄπλον νὰ κραδαίνει . . .
Ναί, οὕτω θὰ μᾶς ἀνοιχθῇ τοῦ μέλλοντος ἡ θύρα
Κ' ὑπὲρ ἡμῶν τὴν πλάστιγγα θὰ κλίν' ἡ εἰμαρμένη.
Λαὸν, ὅστις ἀεὶ ποτε νεναρκωμένος κείται,
Οὔτε ὁ ξένος σέβεται, οὔτ' ὁ ἐχθρὸς φοβεῖται.

Ὅμοῦ μὲ τὸν προβαίοντα ἐνιαυτὸν τοῦ βίου
Ἄς ἀνατείλῃ κ' ἡ ζωὴ τοῦ Ἔθνους, πατριῶται!
Νὰ μειδιάσῃ ἄφετε κ' ἡ γῆ τοῦ μαρτυρίου
Ἄν ἦσθε τῶν πατέρων σας υἱοὶ κ' ὄχι προδότου.
Δότε τὰς χεῖρας εἰς κοινὴν συνεργασίαν τώρα,
Πρὶν τοῦ κινδύνου ἐπιστῆ ἡ τελευταία ὥρα!

Ἐκ Ἐρμουπόλεως, τῆ 1 Ἰανουαρίου 1880.

Ὁ διακομὸς τῆς **ΚΑΝΟΝΗΣ**.

